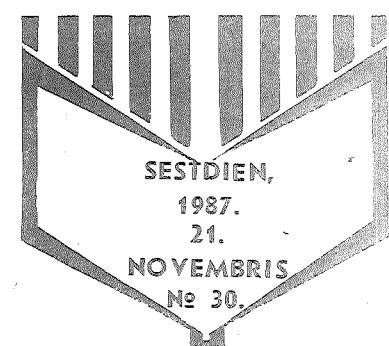

JAUNAIS CĒĻS

AGROFIRMAS «KRASNÍJ OKTJABRJ» PARTIJAS, ARODBIEDRĪBAS,
KOMJAUNATNES KOMITEJU UN ADMINISTRĀCIJAS ORGĀNS

Par panakumiem sociālistiskajā sacensībā sāgādā tāsējā ceturkā agrofirma Kolhozs «Krasnij Oktjabrj» apbalvots ar Latvijas KP ra-

jona komitejas ceļojošo Sarkanu karogu. Atklātā — karogu sāņem kolhoza priekšsēdētājs, agrofirma generāldirektors Romualds Kavinskis.

KAD LAUKOS VALDA ZIEMAS MIERS

Novembra trešajā svētdienā mūsu zeme atzīmē Lauksaimniecības un agrorūpnieciskā kompleksa pārstrādes rūpniecības darbinieku dienu. Savus profesionālos svētkus agrofirmas kolektīvs sagaidīja ar enerģisku darbu visās jomās. Aizritējusi grūtā un sarežģītā vasara, bet par spīti visam ievākta lieliska raža — 48,3 centneri graudu no hektāra. Tāds birums uz klēfim vēl nav bijis aizgādāts nevienā no kolhoza pastāvēšanas turpat četriem gadu desmitiem. Teicami strādāja abu ražošanas iecirkņu kolektīvi, ko vada Fjodors Gromovs un Volde-mārs Adamovičs.

Mehanizatori, lauku kopēji parūpējās, lai visās fermās būtu sārtga ziemotā lopīem, sagādājot augstas kvalitātes lopbarību. Novērtēs rūpīgi sagatavotas darbam ziemas aptākjos. Tas viss ir devis reālus pamatus nozares produktivitātes paaugstināšanai. Ātrāk un sekmīgāk lopkopēji audzē un nobaro jaunlopus, palielinās piena izslaukumi; šogad visas prognozes liecina, ka vidējai saimniecībai no vienas gadsimta tiks iegūts vairāk par 5,5 tonnām šī produkta. Tas tāpat ir viens no augstākajiem darba rādītājiem saimniecības vēsturē.

Protams, ekonomiskās attīstības dinamikas tagadējā stabilitāte un palielināšanās nopama rotāt jau iepriekšējās piecgadēs, saimniekošanu izveidojot uz zinātniskas bāzes.

Taču aizvadītajam gadam bijusi arī tāsa nozīme. Kolhoza Jaudis strādā vienā saliedētā agrofirmā, lauku ziemniecības un pilsetu rūpniecības strādnieku koalīcija no savstarpējās integrēšanas bagātinājusi spēku potenciālu, ņem savienībai padodas lieli un nopietni uzdevumi.

Ražošanas stabilitāte, kas bija sasniegta siera rūpīcā, ieguvusi plāšķu gulmi un zināma daļa tās izejvielu bāzes tagad ir garantēta. Tāpat arī citiem mūsu agrorūpnieciskā kompleksa pārstrādes rūpniecības uzņēmumiem — tā ir kolhozā ražotā produkcija — piens, līni, kartupeļi.

Tiek veikti pasākumi, lai ne tikai celtu ražas, bet padarītu efektīvāku lauku mehanizatoru darbu, audzētu mērķtiecīgi izveidotās produktīvākas šķirnes, lai tās idejas un atziņas, kas gūtas firmas saimniecībā, izplatītu pa visu zonu. Reizē ar to tiek domāts par pārstrādes uzņēmušanu modernizēšanu. Ciešes rūpīcā šīs darbs jau iestākis, izstrādāta dokumentācija linu fabrikas rekonstrukcijai. Savu

Profesionālajiem svētkiem

Ceturtdien agrofirms kulturas namā sapulcējās kolektīvu locekļi uz tematisko vakaru, veltītu profesionāliem svētkiem — Lauksaimniecības un agrorūpnieciskā kompleksa pārstrādes rūpniecības darbinieku dienai. Uzstājās ģenerāldirektors Romualds Kavinskis, viņa vietnieki Pēteris Zukulis,

Vasilijs Filimonovs un Jāzeps Vasilevskis, runāja par savu kolektīvu veikumu, pastāstīja par iecerēm. Lielā grupa ražošanas pirmrindnieku saņēma Goda rakstus un prēmijas.

Pasākumu koplināja Riebiņu vidusskolas daīlītāji. Noslēgumā vietējie mākslinieciskās pašdarbības dalībnieki sniedza svētku koncertu.

Lauksaimniecības un agrorūpnieciskā kompleksa pārstrāpājošās rūpniecības darbinieku diena

kārtu gaida arī siera rūpīcas tālākā modernizācija.

Firmas rūpniecisko uzņēmumu un saimniecības ekonomiskos panākumus šajā gadā ievērojami sekmēja sacensība par Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienās cienīgu sagaidīšanu. Tos nodrošina mūsu zelta fonda — cilvēki. Firmā plecu pie pleca strādā latvieši, krievi, ukraiņi, azerbaidžāņi, tatāri un citu tautību pārstāvji. Krievi ieceļoja lielākajā daļā no tagadējā kolhoza «Krasnij Oktjabrj» vēl pirms latgaliem, aikarja mežiem un iekopa zemi, tagadējo firmas bāzes saimniecības īpašumu.

No tiem laikiem saglabājušies seno apdzīvoto vietu nosaukumi, kas raibā gammā savu īpūšanās ar latgaliskās izcelsmes nosaukumiem — Pušča un Opūgi, Zabegi un Ondzūji, Zaseki un Riebiņi, Petrovski un Pienipi, kā arī daudzi citi. Daudz mūsu agrofirmā ģimeņu, kuras kopīgi nodibinājuši krievi un latvieši, kā sirsniņi kaimiņi tie dzīvojuši un dzīvo, dalot kopīgas bēdas un priekus, esot kopā svētkos un darba dienās.

Asi tika nosodīta ASV rīcība sakarā ar rezolūciju, kurā teikts, ka «ASV valdība tradicionāli atzīmē Latvijas neatkarības dienu — 18. novembrī» mītīņā, veltītā Latvijas PSR Augstākās Padomes paziņojuma apspriešanai, kas notika šonedēļ. Dalībnieki uzsvēra, ka mūsu Jaudīm nav vajadzīgas lielvalstu politiskas ambīcijas un to vēlmes iestāties par pasaules tiesnešiem, mēs paši labi zinām, ko Jaudīm atnesa 1918. gada 18. novembris — jaunas represijas pret latviešiem un krieviem, revolucionāri noskaņotajiem vietējiem nabadzīgajiem zemniekiem, kuri kaloja citu Latvijas novadu bagātajiem zemniekiem, ejot kalpu gaitās.

Aizokeāna «klabvēlu» murgi nepies piedīs izmainīt attiecības mūsu cilvēku starpā, nesatrīcinās viņu kopīgo darbu un cīņas platformu, mēs vēl stingrāk un neatlaidīgāk iesim pa Lielā Oktobra nosprauso fautu draudzības ceļu, jauno pārkārtošanās uzdevumu spārnoti — tāda ir mītīņa dalībnieku rezolūcijas vadlīnija. To apliecināja arī profesionāliem svētkiem veltītā svīnīgā sanāksme, kas notika ceturtdien, 19. novembrī, firmas kultūras namā, mūsu pārstrāvju piedāvāšanās svētkiem veltītā pasākumā rajonā vakar.

Visgrūtākais ir sākums, sevišķi ja tas ir esas un straujš pārveidīšanās, kā pagājušā gada nogalē ar agrofirmas izveidošanās mūsu rajonā. Sādu formējumu rašanās Rīgas vai Bauskas rajonos, kur sasniegts augstais ekonomiskās attīstības potenciāls, neizrāsīja tādu negaidītās efektu, kā pie mums, kur vēl daudz kas jāatrisina.

Pie mums jaunā mehānismā savienotas četras vienības, lai arī saistītas pamatos — ar lauksaimniecisko ražošanu, tomēr atšķirīgas. Vajadzīgs laiks, kamēr visi sakērušies zobraziņi piestrādājas, kamēr viss savienotais mehānisms iegūst stipras sistēmas nozīmību.

Pagājis nādaudz vairāk par gadu, un mēs jūtam, ka jaunais veidojums — kolhozs un lauksaimniecības produkcijas pārstrādes uzņēmumi ir spējīgāki eksistēt vienā kopumā, ar apvienotiem spēkiem plānveidīgi vairot savus ienākumus.

Aizvadīti pilni desmit mēneši 1987. gadā, nu jau arī divas frešdājas no vienpadsmītā. Tuvojoties gada noslēgumam, firmas ekonomiskais dienests aizvien rūpīgāk analizē darbu gaitu, izdevumu efektivitāti, strādājošo darba ražīgumu. Un aizvien stingrāk pārliecībās, ka esam uz pareiza ceļa, ka mūsu marša solis ir noteikts un stingrs.

VAKAR SODIEN, RĪT

Lai runā skaitļi.

Desmit mēnešos graudu ražotas 9668 tonnas, gada plāns šajā rādītājā izpildīts 125 procentu apmērā, 138 tonnas linšķiedras — 110 procentu apjomā, 7316 tonnas piena un 1665 tonnas gaļas, kas attiecīgi ir 90 un 84 procenti no gada plāna. Lauko-pības produkcija jau visa savāktā uzglabāties un uzskaītīta, bet piena un galas ražošana turpinās, līdz plānu izpildei atlikušie 10 un 16 procenti

ir spriega darba robežlīnijas, taču izpildāma.

Tam par pamatu cilvēku darbs. Un ne tikai tas — mums pietiek labas lopbarības, tās iekrātas 11872 tonnas barības vienību, uzdevums izpildīts 112 procentu apmērā. Lopī labā mēsas stāvoklī iegājuši zīmēšanas cēleņā, bija darīts viss, lai pārejas periodā nezustu produkcija, un tagad darbs fermās jau normalizējies. Pie-mēram, no govs desmit mēnešos iz-

MARŠA SOLĪ

slauks pa 4813 kilogramiem piena, līdz gada saistībām pietrūkst desmit procentu, tātad — katru mēnesi mums jānodrošina vismaz piecus procentus liels izslaukums pieaugums. Tas tad arī tiek panākts.

Atbilstoši ražošanai kolhozs norēķinās piena un gaļas piegādēs valstij. Piena realizēts 8249 un gaļas — 1874 tonnas, gada saistībās izpildot 93 un 90 procentu apjomā. Bet citu svārīgāko lauksaimniecības produktu veidu piegādes uzdevumi krieti vien pārsniegti. Linšķiedras realizētas 138, graudu — 1316 un kartupeļu — 813 tonnas, uzdevumi pārsniegti attiecīgi par 10,4 un 31 procentu.

Citiem vārdiem vār teikt, ka lauksaimniecība firmā attīstās dinamiski un pa augšupejošu līkni, atbilstoši tam arī produktu piegāde valstij. Rūpniecība savu galveno rādītāju —

LOPKOPJU

Ar labām darba veltēm savus profesionālos svētkus — Lauksaimniecības un agrorūpniecīskā kompleksa pārstrādājošās rūpniecības darbinieku dienu sagaidīja mūsu agrofirmas pie-saimniecības kompleks, kam dots «Progresa» vārds. Te koncentrēts saimniecībā lielākais govju skaits, un arī darbs organizēts pēc progresīvākiem principiem.

Uzsākot šo darba gadu, govju mehanizētās slaušanas meistares, kas strādā mūsu kolektīvā, no govs apņēmās iegūt pa 6330 kilogramiem pīna. Saistības jau izpildītas pirmā terminā, līdz gada beigām plānojam izslaukt vēl 650 kilogramus, tādējādi vidējais izslaukums no govs būs visas septiņas tonnas.

Iespēja sasniegt tādus rezultātus mums nav dabas dāvana, nākusi pati par sevi. Nē, par visu sākām domāt jau pirms gada, iepriekšējā ziemassānā, kad visi lopkopēji savas pūles virzīja uz to, lai sasniegtu produkcijas maksimālu ieguvu. Tam bija izveidota arī pienācīga bāze — sa-

Procesors,

Skaņlošanas tehnikas attīstības trījos gadu desmitos ESM pārdzīvojušas vairākkārtējus papildinājumus un uzlabojumus, laikā no 1971. līdz 1975. gadam radusies jau ceturtā to paaudze. Tā balstās uz lielo integrālo shēmu — LIS — izmantošanu elementu bāzē. Jaunā tehnoloģija deva iespēju izveidot mikro un mini ESM, kuru cena samazinājusies tāpat kā garbarīti, ap 100 reižu. Mūsdienīgās mikro ESM vai personālās elektronu skaņlojamās mašīnas, ir kompaktas, uz galda turamas ierīces, kuras sastāv no centrālā procesora ar diviem diskievadiem, displeja un ierīces, kura iespiež zīmes. Tādās mašīnas vērtība atkarībā no modifikācijas un izpildes veida ir no pieciem līdz astoņiem tūkstošiem rubļu.

Apskatīsim vienkāršu uzdevumu: vadītājam ir jāpieņem lēmums par ražošanas vadību laika deficitā un informācijas, kura jāapstrādā, plaša apjoma apstākļos. Atzīsim, ka ne vienmēr viņam izdodas pieņemt optimālo lēmumu. Vēl acīmredzams arī tas, ka vadītājs un strādnieka klūdas nav ekvivalentas. Atcerēsimies arī to, ka strādnieks savā darba procesā parasti izmanto pietiekami pilnīgu un sarežģītu tehniku, kuras vērtība ir vairāki tūkstoši rubļu, bet vadītājs, kura darbība ir daudz atbildīgāka, būtībā iztiekt ar vienu darbarīku — pildspalvu. Tās vērtību varam salīdzināt ar tādu atribūtu — lāpsta, ko pieņemts minēt, kad runa iet par mazražīgu un nekvalificētu darbu.

Personālās elektronu skaņlojamās mašīnas izveidotas automatizētu darba

«Krasnij Oktjabrj» — 87

1987. gads ar Darba Sarkanā Karoga ordeni apbalvotajam kolhozam «Krasnij Oktjabrj» bija jaunu rūpju un jaunu panākumu pilns. No rūpēm zemkopēji, lopkopēji, mehanizatori, celtnieki, melioratori, šoferi nebaudās, pie tām pieraduši un zina, ka nekas nav viegli gūstams. Tāpat viņi ir pārliecīnāti, ka kolektīvā, kur valda veselīgs

sacensības gars, tīcība spēkiem, saliedētība, ieinteresētība kopīgo pūliju galarezultātā — panākumi vienmēr ir. Un — jo labāk strādā saimniecības kolektīvs, jo labāk dzīvo. Par to liecina arī vairīstībām centrā. Šogad te ekspluatācijā nodotās desmit viensētu tipa kotedžas, uzbūvētas vēl piecas pēc individuālajiem projektiem. Trešā stāva augstums jau sasniedzis korpusss, kur tiks izvietotas laboratorijas un skaitļošanas centrs, augstā aug tirdzniecības centra ēka, savas aprises iegūst elektrokaļu mājas celne. Ar plāsu vērienu celtnieki strādājuši arī. Aizupiešu cūkkopības kompleksa paplašināšanā, laikus nododot ekspluatācijā jaunos korpusus, kur šo ziemu lieliskos apstākļos strādās fermas jaudis.

Kā visi citi kolhoza kolektīva lopkopēji, tāpat sekmīgi strādā arī viņu avangards — lopkopēji. Šoferi, kuri saimniecībā ir, visos darba iecirkņos, tāpat sekmīgi veikši savus uzdevumus. Par to liecina, lielais pulks gan lopkopēju, gan mehanizatoru, šoferu un citu profesiju pārstāvju, kuri saņēma apbalvojumus gan par panākumiem pirmsotobra sociālistiskajā sacensībā, gan tagad, sāgaidījuši agrorūpniecības kompleksa darbinieku dienu. Ražīgs darbā un radošu ieceru pilns ir racionalizatoru pulks.

Attēlos: grupa kolhoza šoferu un autogarāžu darbinieku; racionalizators Akins Maslobojevs; daudzkausus ekskavatora apkalpe.

preču produkciju — pārsniegusi par 2 procentiem, to realizācija sastāda 23 miljonus 58 tūkstošus rubļu. Tātad, arī te ir stabila augšupejoša likne. Tajā skaitā galvenajos veidos: siera ražotas 4378 tonnas, desmit mēnešu plāns pārsniegts par 9 procentiem, sviesta — 2835 tonnas, plāns pārsniegts par 2 procentiem, līnšķiedras — 793 tonnas un 5 procenti, cietes — 1050 tonnas un 24 procenti konditorejas izstrādājumi — 151 tonna un 26 procenti.

Līdz gādā beigām tiks ražotas 8360 tonnas piena, valstij pārdotas — 9300 tonnas (kopā ar individuālo sektoru), 2040 tonnas gaļas, valstij pārdotas 2100 tonnas (kopā ar individuālo sektoru). Lauksaimniecībā kopprodukcijas ražošana sastādīs 10,6 mil-

jonus rubļu, rūpniecības preču produkcijas izlaide — 25 miljonus un 822 tūkstošus rubļu. Siera ražosim 4940 tonnas, sviesta — 3120 tonnas, līnšķiedras — 999, cietes — 1154, un konditorejas izstrādājumu — 180 tonnas.

Bāzējoties uz šiem sasniegumiem, firma paplašināti plāno savu darbu arī nākamajam, 1988. gadam. Kolhozs valstij piegādās 1270 tonnas graudu, 125 tonnas līnšķiedras, 620 tonnas kartupeļu, 8900 tonnas piena un 2170 tonnas gaļas, pārstrādājot rūpniecību dos 5100 tonnas siera, 2730 tonnas sviesta, 1040 tonnas līnšķiedras, 1600 tonnas cietes un 160 tonnas konditorejas izstrādājumu.

Anīta VAIIVODE

DARBA VELTES

gatovots daudz labas lopbarības. Savu iomu veica darba precīza organizācija. Vasaras mēnešos attika tikai nostiprināt sasniegto, uz ko tad arī bija virzītas pūles.

Sodien ar lepnumu vāram teikt, ka ar uzdevumiem esam tikuši galā. Vasaras mēnešos racionāli izmantojas ganības, laikā veikta to kopšana, virsmēšana. Kopīgo paņākumu pūrā savu arī deva ganī Jāzeps Veigulis un Viktors Blūzma. Viņi, nerēķinoties ar nevalju, savlaicīgi izpildīja visus darbus, kas paredzēti ganību uzturēšanā. Vasarā un rudens izdarīja virsmēšanu, sekot, lai barības silēs netrūktu minerālbarības.

Viņu grupas ganībās pavadīja 17-18 stundas diennaktī. Ganu centību un darbs nav bijis veltīgs. Vidējais izslākums vasaras un rudens ganību periodā sastāda 3294 kilogramus pie-

nu. Ūdeni uz ganībām un pilnā apjomā regulāri piegādāja traktorists V. Molčanovs.

Tas tad viss kopīgi arī deva iespēju gūt panākumus.

Starp lielermas ražošanas apakšvienībām vadībā ir «Progress — 2» kolektīvs, kurš izslaukus no govs, salīdzinot ar 1986. gadu, kāpināja par 185 kilogramiem. Personiski labākie panākumi ir slāucejām M. Lazarevai, N. Turubanova un L. Mūrnieci, kuras no govs jau ieguvušas vairāk par 5000 kilogramiem piena. Viņas pirmās izpildījārī savas individuālās saistības — jau tuvu tam.

Iesākuses lopu kārtējā zīmošanā. Kāda tā solās būt mūsu kolektīvam? Lopkopēji ir apmierināti ar pārejas posmu — no govju uzturēšanās ganībās uz pārvešanai kūti — darbu. Novietnēs visur parūpējāmies, lai ziemas aukstumā būtu silti, lai darbs būtu ražīgs. Likvidēti visi sīkumi, kas varētu traucēt.

Esam padomājuši arī par fermas kolektīva sadzīves apstākļiem — viņu rīcībā labiekārtots sarkanais stūrītis, kur var palasīt laikrakstus un žurnālus, paskatīties telepāraides. Ir mums te arī dušas.

Valērijs KOLINS,
lielermas «Progress» vadītājs

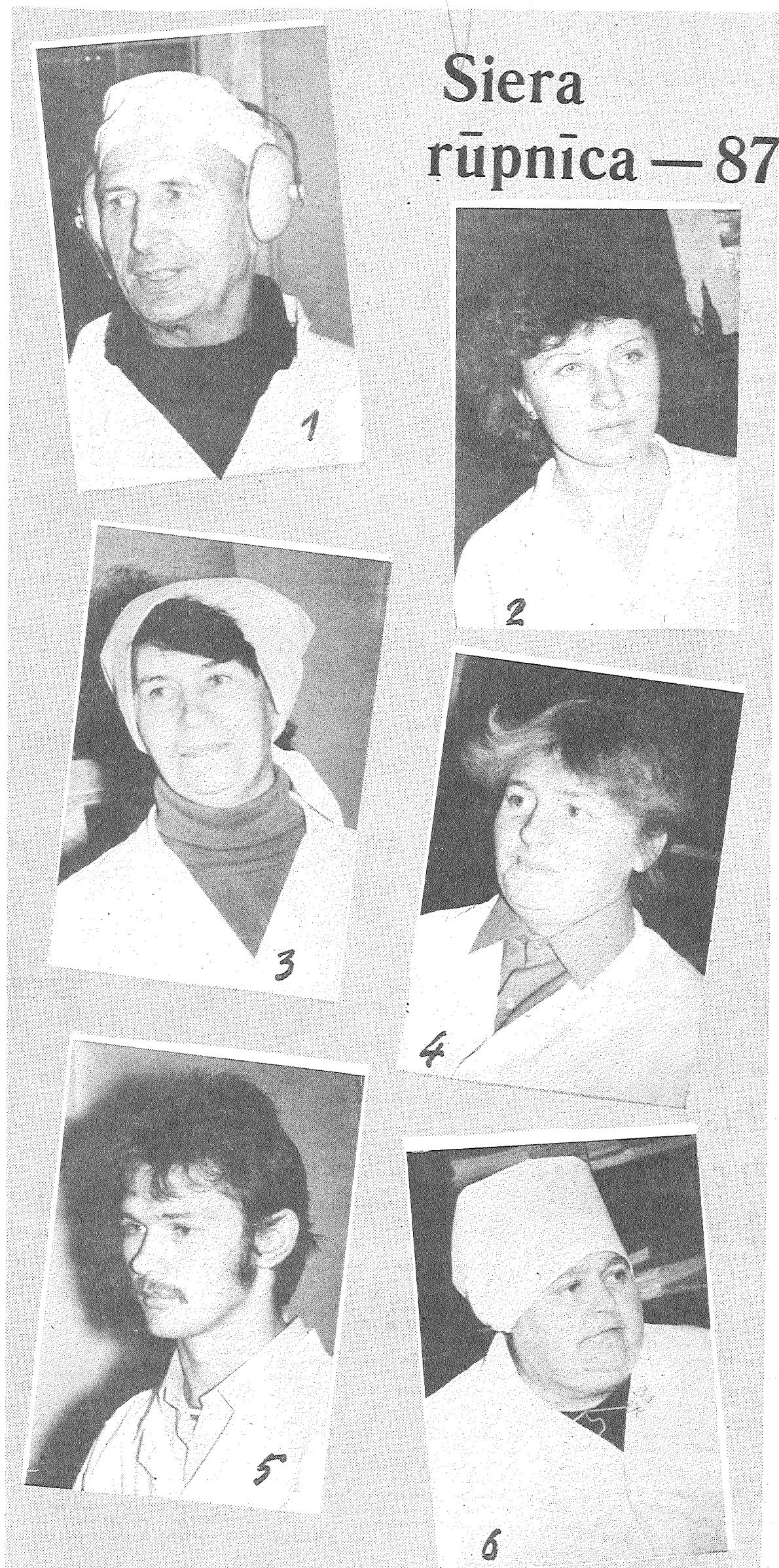
displejs, iespiedierīce

Par to, ka agrofirma gatavojas mehanizēt uzskaiti, jau esam stāstījuši. Tiebūvētas telpas, kur uzstādīs elektronu skaitļojamās mašīnas, sagatavoti speciālisti, kas tās apkalpos, ievadīs darbā skaitļošanas operatorus. Sodien turpinām publikācijas, iepazīstīnām, kādas tad būs šīs mašīnas, kāda to efektivitāte, cik kompaktas un kā tiks izmantotas.

vietu radīšanai speciālistiem dažādās tautas saimniecības nozarēs. Neskatoties uz mazajiem izmēriem, tās izmantojot plaši, var strādāt programmatūru un tiešā skaitļošanas režīmā. Komplektā parasti ir lietišķo programmu pakete, ko var pielāgot izmantošanai jebkurās nozarēs speciālistiem. Personālā kompjūtera programmētās nodrošinājums dod iespēju kārtot dokumentāciju ar ievadišanu ārējās atmiņas blokos, izdarīt ražošanas darbības aprēķinus un praktiski tajā pašā acumirkli saņemt vajadzīgo informāciju jau iespiestā formā.

Personālo ESM izmantošanai speciālistu darba vietās ir nepieciešamas tāpāsas izstrādes, bet tur, kur tās jau ir, savukārt vajadzīgs izziņas un normatīvās informācijas precīzējums, kas ļaus no empiriskām sakārībām, veidot tām uz subjektīvas pieredzes, pāriet uz risinājumiem skaitliskās izteiksmēs.

Vēl interesants ir arī tas, ka darbošanās ar kompjūteru liks speciālistiem izstrādāt atbildes reakcijas — korektivitāti, precīzitāti, kā arī disciplīnētību. Kopā ķemta lauksaimniecības speciālista savienība ar elektronu skaitļojamo mašīnu pilnīgos lauksaimniecisko ražošanu. Jāskatās arī vēl tālāk — šī tehnika ir līdzeklis visas tautas uzdevuma — PSRS Pārtikas programmas īstenošanai konkrētajos mūsu agrofirmas «Krasnij Oktjabr» attīstības apstākļos.

Vjačeslav NIKULINS,
inženieris ekonomists

Sis gads siera rūpnīcā ir jubilejas — decembrī kolektīvs atzīmēs tā piecpadsmitgadi. Nav daudz, bet gadi krājas tāpat kā cilvēku mūžos, padarot tos pieredzējušākus, tāpat arī visu kolektīvu kopumā. Šajos gados noticis daudz pārmaiņu. Jau tas vien, ka uzņēmums divas reizes pārīzīvojis rekonstrukciju, runā daudz. Tagad tas ir jauns, tāpat kā lielākā daļa strādājošo.

Liela daļa no kolektīva locekļiem — darba veterāni, ar viņu rokām un prātu augusi un nostiprinājusies rūpnīca, ar viņu atbalstu tā droši iet pāri rītdienai, uzņemoties aizvien paaug-

stinātās saistības, palielinot savas produkcijas ražošanu. Uzņēmums izgatavo triju veidu produkciju — sieru, sviestu un piena cukuru, bet sāgod iesākta arī jauna veida produkta — laktomiks — izlaide.

No saviem darbaudzinātājiem, no pieredzējušājiem meistariem mācās jaunie, jo viņiem būs jāturpina uzņēmuma attīstība, jāuzņemas atbildība par tā turpmākajām gaitām.

Plašāk par šī kolektīva ikdienu — darba veterāni, ar viņu rokām un prātu augusi un nostiprinājusies rūpnīca, ar viņu atbalstu tā droši iet pāri rītdienai, uzņemoties aizvien paaug-

Attēlos:

- Piena cukura ceha aparātists Stepanjs Osipovs;
- Piena cukura ceha centrifūgas strādniece Reģīna Gribonika;
- Siera ceha meistare Velta Onēgina;
- Piena uzglabāšanas operatore Gita Romanovska;
- Sviesta ceha aparātu uzraugs Vītālijs Plivda;
- Sviesta ceha operatore Anna Kivrija.

A. MEŽMAĀ fotokolāža

Pagaidām, kamēr fabrikā vēl darbojas vecās tehnoloģiskās līnijas, strādniekiem nenākas viegli. Pilnīgi pamatooti viņi pieprasī gan ventilācijas uzlabošanu, gan ūdeni no plūdes novēršanu un ciņus darbus, kuru izpilde radītu elementārās ērtības. Iespēju robežas tiek šīs tas darīts, bet tā vien par maz. Ir ātrāk jākeras pie kapitālās rekonstrukcijas. Bet arī šajos apstākļos uzņēmuma kolektīvs šogad strādājis daudz labāk, salīdzinot ar citiem gadiem. Radusies reāla iespēja sasniegt rentabilitāti, kas dos iespēju vairāk līdzekļu atlicināt arī strādājošo materiālajai stimulēšanai.

Šogad veiksmīgi izpildīts desmit mēnešu plāns šķiedrās, tājā skaitā arī garās, izlaidē, apgūta spalu gatavošana eksportam — sapresētas 280, bet līdz gada beigām būs visas 560 tonnas.

Fabrikā strādā pieci cilvēki, kuriem darba stāžs ir lielāks par 30 gadiem, vairāki — kopš tās pālaišanas 1955. gadā: Jakovs Mežinskis, Domicella Gavare, Fafina Ivanova un citi.

Attēlā: strādnieku grupa.

Cietes rūpniecība - 87

Vēl pagājušajā gadā, kad cietes rūpniecība bez atlīdzības tika nodota kolhozam «Krasnij Oktjabrj», no ražo-

šanas apvienības «Latvijas balzāms» bija saņemts visai bēdīgs mantojums. Visā pilsētā klīda legendas par discip-

linas frūkumu, tādēļ neviens negribēja strādāt šajā kolektīvā, strādnieki bija jāvēd no Rīgas. Lai iegūtu vienu kilogramu cietes, bija jāpatēri 15-20 reizes vairāk kartupeļu, nekā tagad, jo daudz to izvazāja, aizlaida postā ne-

mākulīgas uzglabāšanas dēļ.

Citādi te ir tagad. Visi pienemtie no saimniecībām kartupeļi pārstrādāti, cietes ražošanas uzdevums pārsniegts, tās kvalitāte uzlabojusies. Rūpniecība tiek rekonstruēta, lai līdz nākamā gada

otrajai pusei varētu iedarbināt modernas tehnoloģiskās līnijas, iesākt jauna veida produkcijas izlaidi.

Pašlaik rūpniecībā pilnā jaudā strādā tikai konfekšu cehs. Mūsu attēlā — tā kolektīvs.

Mūsu etnogrāfiskie

Kad runā, ka grūti sapulcināt uz mēģinājumiem jauniešu deju vai kāda citā kolektīva locekļus, iedomājos, ka nez kāpēc nerunā par grūtībām attiecībā uz etnogrāfisko ansamblu. Lai kam jau tādēļ, ka tā daļībnieces ir disciplinētās. Bet varbūt pats galvenais ir tas, ka viņām ļoti patīk dziedāt. Kas attiecas uz sapulcēšanās ie-spējām, tad transportu aizsūta gan jaunajiem, gan arī vecākās paudzes ļaudīm.

Nekas cits, kā mīlestība pret tau-tas folkloru, pret sava novada mūzikas bagātībām viņas pulcina vienkopus uz mēģinājumiem, liek vēl un vēlreiz skandināt pantus, kamēr viss iet gludi.

Mūsu firmā ir divi etnogrāfiskie ansamblu, abu slavā izskanējusi tālu. Tie ir Riebiņu ciema un siera rūpniecības kolektīvi, abi neiztrūkstoši da-lībnieki savās mājās, rajona rīkotajos

pasākumos, arī republikāniskajos salidojumos un skatēs. Ražens bija šis gads — piedalīšanās skatē Siguldā un brauciens uz Valkas rajonu, koncerts televīzijas raidījumam, kā arī piedalīšanās svītībās komponista Jāņa Ivanova piemiņas akmens, Preiļu grāmatu nama atklāšanā, nerunājot jau par tradicionālo koncertu Jāņa Raiņa Jas-mūzā un citur.

Biežas ir uzstāšanās, bet lai koncerti būtu interesantāki, periodiski jā-jaunina repertuārs. Abos kolektīvos apgūts pa vairākiem desmitiņiem populāru mūsu novādā un arī mazāk pazīstamu dziesmu.

Ir ļoti apsveicami, kad dažādu ve-cumu un nedarbošanās sievietes, starp kurām ir arī pensionāres, neaizmirst par sava novada lielo mantojumu, to spodrina ar savu talantu un neat-laidību, nodod tālāk jaunajai pau-dzi. Katram no šiem kolektīviem ir savas vairāk mīlamās melodijas, tās savirknē tematiskos sakopojumos. Tā riebiņietes slavenas ar «Vakarēšanu», siera rūpniecības ansamblis — ar kāzu apdziedāšanas dziesmām.

Juris KAUŠA

KINO NĀMA

VELTĪJUMS OKTOBRIM

Kārtējais pasākums Rīgas Kino-nama filiālē agrofirmā notiek piektienī, 27. novembrī: kinematogrāfisti tikšanās ar kolhozniekiem un strādniekiem, ko kuplinās jaunās filmas «Mūsu dzīves Zvaigžņu stundas» noskaņšanās.

Tā ir Rīgas kinostudijas pilnmē-trāžas dokumentālā filma, ko uznēmis režisors Uldis Brauns, kinematogrāfis-tu vele Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienai.

Tikšanās sākums — parastajā lai-kā — pulksten 15.00.

Filma apspriež dokumentālā kino sekcijs, sadarbības kolektīvā — ti-pogrāfijs «Cīņa». Un tagad autori un veidotāji grib dzirdēt lauku ļaužu,

mūsu agrofirmas strādnieku domas.

MINIATŪRA

Kad trešo rītu zeme pēc salnām vairs neatlaizas un no ziemēju pu-ses vējš stikla fabrikas skursteņa dū-mus pūš mūsu logos, rodas stingra pārliecība — vēl viens rudens aiz-gājis mūžībā. Nevienna Saulaina diena vairs neatzaugs atpakaļ zeļo vāsaru ar lietus lāmām.

Saulē tāpat kā gadalaiki maina krā-su toņus. Lecot tā ir sarkana, pakāp-joties koku galotnēm, paliek oranža, bet vēlāk pa zilajām debesīm staigā-kā dzeltene pienene. Kad koku ga-lounes ēnas met uz otru pusī, ne-spogulojas ezerā, tur iebrieni saule. Lēni un apdomīgi, kā māte pēc grū-tas darba dienas, tādiem kā nedro-

šiem sojiem. Aizslēpjas aiz ozola, kurš vientuļš stāv kļajumā, caur to izsviež staru kūlus debesīs. Spozme pamazām nodziest, spilgtie krāsu toņi kļūst rē-nāki. Tie izstarojušies pa dienu, visus sasildot.

Lapas kokiem nobirušas, tie stāv svešādi un auksti, pret debesīm pā-cēlusi savu zaru mezglainos pirkstus. Ozols ir kluss un mierīgs, dzīlās do-mās iegrīmis, gaida jaunu pavasari, kad saules loks pie debesīm pacel-sies augstāk. Slīpie tās stāri vēl uz atvadām pārskrien pāri pagalmam, aptauta izžuvušos bērnu autīpus un nodziest. Aīkal saule uz meža robeina-

jām galotnēm stāv kā liela ugunīga bumba, pamazām ieslīd iekšā.

Katra saulaina diena cilvēka dzīvē ienes ne tikai jautrāku noskalojumu, priecīgu izjūtu gammu, bet arī padara mūs mundrākus, uzlabo labsajūtu. Ru-dens dienās patīk paraudzīties Dau-gavas ūdenos un ieelpot upes silto dvesmu, priecāties par vīlu melodijām.

Sie mirkli ziemu ļauj aizvadīt jaut-rāk.

Laimdots VĪKSNA

APSVEIKUMI

Rajona agrorūpniecības kompleksā iedzīvis savus profesio-nālos svētkus svītēja vakar — piektī Dienā pārplekš uz svītīgo sapulci pulcējās agrofirmas kolhoze un rūpniecības uzņēmumu kolhoznieki un strādnieki. Viņi sanāca ar gandarījumu — sekmīgi izpildīti svarīgākie uzdevumi.

Agrofirmas valde, partijas, arodbiedrības un komjaunatnes organizāciju komitejas savas firmas, un visu rajona kolhozu, padomju saimniecību kolektīvu locekļus un viņu ģimenes, bijušos darbiniekus, kuri fagad plēmītā atpūtā, sveic ar profesionālajiem svētkiem, novēl arī turpmāk augstu turēt sociālis-tiskās sacensības karogu.

VĒLĒJUMI DZĪVES JUBILEJĀS

Vecam būt — tā nav nekāda māka, Un vēl mazāks nopeins — jaunam būt. Māka ir, kad mūža rudens sākas, Jaunākam ar kātru gadu kļūt. Jaunam kļūt — tas nozīmē: ko jaunu Allaž sevī rast un citos gūt. Un, ja tā, tad gadus neņem jaunā — Vecums palīdz mūžam jaunam būt.

Anatols Imermanis

20. novembrī uz 50 dzīves gadiem atskatās FEODORA MIHAISOVA,

26. novembrī 55 gadu jubileju svin ANNA DRONGA,

22. novembrī 80 dzīves gadu sliksni pārkāpj KILIKEJA BULOVA,

bet 13. novembrī 95. mūža gadu sasniedza kolhoza «Krasnij Oktjabrj» večkais partijas biedrs KARPS PETROVS.

Agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» valde, partijas, arodbiedrības un komjaunatnes organizāciju komitejas apsveic viņus ar šīm jubilejām un novēl visu to labāko dzīvē.

LĪDZJŪTĪBA

Agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» valde un sabiedriskās organizācijas izsaka dziļu līdzjūtību ratiem un paziņām sakara ar ELIZABETES ŽUROYAS priekšlaicīgo nāvi.

Redaktors A. RANCĀNS